

reflex

Desitjem bones festes i un bon any nou a tots els nostres subscriptors, lectors i anunciants.

setmanari d'actualitats

Redacció i Administració, Força, núm. 2 Preu de subscripció: 2'50 trimestre

20 cèntims

EL SORTEIG D'AVUI

El "gordo" ha caigut a Girona

Senyors del consistori:
 El poble de Girona té de saber a quin preu se'ns han tornat els baluards!!
 Quant costen a la ciutat?
 Administració, més administració!!!
 Menys política.... i, sobretot, menys discursos!!!!

La política a l'Ajuntament

Les sessions que es celebraren ahir al nostre Ajuntament varen consistir, tant la de la tarda com la de la nit, en un espectacle lamentable per els que, allunyats de partidismes, desitjen una acurada administració municipal.

Una sessió que hauria tingut d'ésser essencialment administrativa, s'anà embolicant de tal manera que acabà amb allò de «més ho ets tú!».

Si política fou l'actuació de la Lliga, més encara va ésser-ho la de la majoria, especialment el Sr. Cerezo qui, acabada la discussió de les ordenances fiscals per el proper any econòmic, engegà un discurs en el que retrèia als homes de la Lliga el cercar amb la seva actitud un efecte polític.

Nosaltres, que vàrem assistir a les sessions amb un ànim divorciat de tota tendència partidista, reconeixem que per part dels regionalistes, es féu ben palesa l'intenció política amb que feien l'oposició: Doncs bé, la nostra mateixa imparcialitat i el nostre esperit liberal ens obliguen també fer pública nostra opinió de què la maniobra potliica més clara que es portà a cap ahir, a l'Ajuntament, fou el resúm de la sessió que féu el Sr. Cerezo i que trobaran els nostres amables lectors, en un altre lloc.

La maniobra d'aquest regidor fou extemporània i de poc tacte polític.

Resumint; a l'Ajuntament, varen fer més política que administració tots, absolutament tots, els homes que s'assegueren als seients vermells.

ESTAMPES DEL TEMPS

Els nostres Concerts

El Director va cridar-me i amb aquell seu posat tan característic, va demanar-me l'article per al present número.

Hi ha moments en la vida en què no se sap què contestar, però en aquests moments jo entenc que cal ésser sincer.

—Doncs mireu, el més calent de l'article és a l'aigüera.

Un Director com el nostre és un DIRECTOR amb majúscules, així que treient-se uns apunts, va dir-me:

—El dilluns l'article ha d'ésser a la Redacció. No era hora d'argumentar en contra d'aquella ordre, tampoc no n'hauria tret res, doncs que a casa qui mana... MANA!! No va haver-hi altre remei que acceptar aquell *esquelet* d'article. Essent ja dilluns i trobant-se encara el més calent a l'aigüera, jo et prego, amable lector, d'ajudar-me a veure si entre tu i jo arribem a lligar caps.

Posarem en primer terme les frases més o menys sinceres, bo i intercalant-hi algunes paraules soltes. Després a darrera hi posarem els mots que sobrin...

Comencem doncs?... Comencem!

PLE!..... Rebombori. Elegància. Gestos i mots ridículament estudiats. Escots.

A l'escenari un violí que afinava i el so fosc de la trompa que també deuria afinar...

L'afinament es multiplicava d'una manera escandalosa i ja no se sabia si és que el concert havia començat.

TIMBRES!!!... una mica de silenci, uns llums que guspirejaven i que a l'últim s'apagaren.

Aplaudiments i el director impecablement planxat, que saludava aporatosament.

Més silenci encara...

I a la fi va començar el concert.

PECES angunioses i interminables...

I el cronista escriu:

Els compassos funeraris d'aquella marxa, deixaven inanimats als espectadors i un silenci funeral s'ensenyorejava de la sala...

La badallera d'un senyor que es devia aborrir féu *ressucitar* als espectadors i recordar-los que encara eren vius.

PESSIGOLLEIG de membres adormits. Somnolències...

I el cronista diu:

Quan les notes impecablement executades en l'escenari, començaven a produir en el públic aquella mena de somnioleig romàntic que dóna la bona música... Vareig veurer a un senyor d'aquells que gasten

ferradures (tal és el soroll que feia al caminar) va fer irrupció a la sala i va despertar l'auditori.

TENSIÓ de nervis...

Continua el cronista:

I quan l'ALLEGRO dibuixava la seva la seva varietat harmònica... Un senyor que hi havia al costat donava amb els talons de les sabates, petits copets a l'entarimat, bo i seguint el compàs de la música.

ABORRIMENT, aplaudiments sense ànima...

Segueix el cronista:

Quan l'obra prenia forma a l'escenari, cada espectador, podríem dir, deixava en ell tot el que no era ànima a la fi de copsar amb tota la seva força aquella obra mestriolament executada.

La xerrameca d'unes senyorettes recordaven als espectadors, que l'ànima de certes dones deu tenir llengua.

BADALLS dissimulats. Ensopiment.

I va dient el cronista:

I quan algun *solo* desgranava les seves notes afligranades entre l'acompanyament que li prodigaven els demés instruments..., PETAM!!!, una porta tancada amb la *suavitat* de costum, desfeia l'acompanyament.

Primera, segona... tercera part.

INTERMITJOS. Grups, FUM, Galanteria, XERRAMECA, Mirades significatives, Elegància, Encartraments, Retallades, Braços nusos, Rostres pintats, Cabells enxarolats, Presentacions protocolàries, XAFARDERIES, negocis, política, Fatxenderia, TIMBRES!!!

SORTIDA. Claxons, dringar de motors, Alès fumejants, Colls acotats fins al clatell, Mocadors a la boca, Caminars apresats, Adéu-siaus, Bones nits....

Tot plegat snobisme, res més ni res menys que SNOBISME!

I ací s'han acabat els apunts. Ara vós direu amable lector si és que hem arribat a lligar caps; jo, per si hi ha cas preparo el paraigua a fi de copsar el xàfec, perquè el nostre Director és un DIRECTOR amb majúscules, sabeu?...

CRISPES

¿Quan costa a Girona la cessió dels baluards?
Tenim l'obligació i el deure de saber-ho!!

PER NOVETATS CASA REXACH

Rebudes les novetats de tardor i hivern

Rambla Llibertat, núm. 26

G I O N A

INSISTINT

Nosaltres, r.o voldríem tenir de repetir una i altra vegada, el que tot hom ja sap; però, com que la cosa s'ho val, no tenim més remei que posar novament la placa i engegar el gramòfon, en defensa de la salut dels gironins.

Senyors del Consistori gironí: valdria la pena que, una vegada per totes, fent-vos ressó de l'opinió de la majoria dels ciutadans, prenguessiu algun acord, sobre la necessitat d'acabar d'una vegada, amb el repte que sembla poguer llençar a perpetuïtat als gironins, el Sr. propietari de les fàbriques de ciment instal·lades l'una a la baixada del Molí i l'altra al bell mig del carrer de la Indústria.

Les més elementals raons d'higiene, deixen entrellucar al més llec que, si l'Ajuntament s'ho proposés, s'acabaria amb tanta vergonya, fent canviar el lloc d'instal·lació de les mateixes.

Perquè és vergonyant, *senyors* regidors, que en ple segle XX, quan totes les ciutats mitjanament cultes i amb uns representants com cal, fan tots els possibles per millorar les condicions higièniques i de salubritat, mitjançant plans d'urbanització que fan que siguin enderrocades

cases i fins barris sencers, els nostres regidors, deixant-se portar per la comoditat del «ja faran», oblidin els deures que tenen envers els electors que els hi confiaren llurs interessos i representació, no preocupant-se d'un plet com l'exosat. La vida i la salut dels ciutadans no merèixen, aquella atenció que com a éssers humans els correspon.

Nosaltres voldríem que fessin d'aquesta Girona, una ciutat on la mortalitat per malalties com la tisi, la tuberculosi, la tifoidea, de caràcter infecció, fos portada al mínim que registren les ciutats modernes.

LLUMBI.

Girona, 18-12-1931.

Avui Girona torna a tenir el què el fur militar li havia pres fa 70 anys.

Ara seria necessari saber el què costa a la ciutat la cosa retornada.

Indiscrecions

El plat del dia: Conill amb bacallà

Aquesta també és del noi Tomàs. Vet-aquí que una vegada;...però, no. Mil vegades no! No ens veiem en cor d'explicarla. A les tertúlies de can Barris de sota les voltes de la Rambla, s'en riurien massa... I a darrera hora qui ho pagaria seria en Clara.

De mica en mica

Viutanta cèntims!!

Pesseta!!!

Cinc rals!!!!

Sis rals!!!!

Apa, senyors del «Coli», un esforç més!...Confíem en que els Reis ens portaran els *set ralets* de moda. Encara que només sigui per «fer pendent» amb els altres locals.

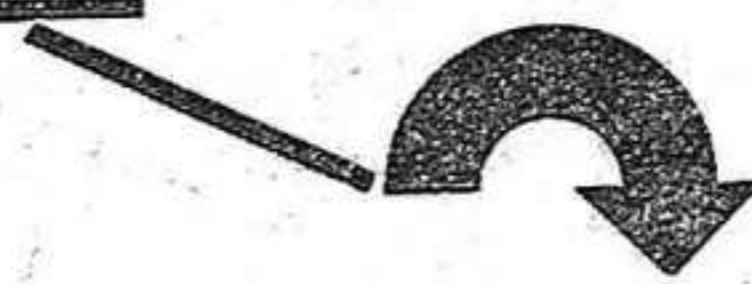
Poden fer-ho quan s'inauguri la calefacció. No els hi sembla?

Un nou partit polític

Una colla de pixatinters, parlen de política a l'entorn d'una taula de cafè. Un d'ells, afiliat al Bloc obrer i camperol, canta les excel·lències del comunisme en mig d'una expectació general.

Amb aquestes, un seu company,

Abonaments de neteja
Reparacions de màquines d'escriure

Continental

PLAÇA DE L'OLI

FABRICA DE GÈNERES DE PUNT

Casa especialitzada amb les pessés d'encàrrec a mida, interiors per vestir, i sport amb cotó i llanes incongibles

PREUS INCOMPATIBLES

R. Guich Carol

Carrer Sta. Clara, núm. 19

G I R O N A

cansat de sentir-lo, l'interromp, i, tot seriosament, li diu:

—Ets comunista?

—Sí —contesta l'interpel·lat—.

—Doncs jo sóc més, amic. Sóc *water closista*.

D'allà on no n'hi ha, no et pot rajar

Un dia de festa al matí. L'escena, al Pont de Pedra. Els autors, un grup d'obers sense feina que prenen el sol discutint acaloradament la distribució de treball que els fa l'Ajuntament.

Calmada un xic la discussió, un anuncia l'arribada de l'AZAÑA, per a qui l'Ajuntament tindrà un mall a la seva disposició per tal de què sigui el propi president del Consell qui comenci l'enderrocament de les muralles cedides.

Un del grup, indignat i amb veu enfurismada, contesta ràpidament:

—¿Encara no em som prous a Girona d'obers parats, que ha de venir-ne un altre de fora a fer-nos la guitza?

Sants en decadència

En el poble ne Vidreres d'aquesta *provincia*, hi havia un Sr. metje, que si bé no tenia pel de *reaccionario* (aixís ho deia ell) quan les seves obligacions professionals li permetian, anava a oir missa. S'hi trobava un diumenge amb un seu amic, i en ocasió de fer-se la recapta per les atencions dels altars, va dir al seu amic. Noi, caray, els Sants estan en decadència.

—I això, va dir-li l'altre, perquè?

—Que no ho veus que estan servits per *mentecatos*.

Efectivament dos dels individus que pasaven la safata eran uns anormals, si bé que pacífics.

(rigurosament històrie)

Suficència

Dissapte passat, després que la comitiva oficial va tornar de tirar a terra la primera pedra dels baluards, sortiren de l'Ajuntament els senyors Azaña i Macià, acompanyats d'una munió d'uniformes, de regidors, d'autoritats i de diputats.

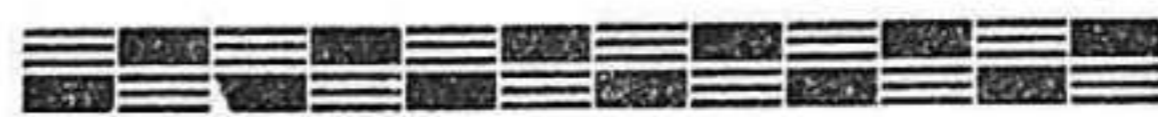
Un ciutadà barceloní, s'acostà a un guàrdia municipal que porta galons i gasta barba i bigoti blanquinosos, i li preguntà.

—Aont van ara?

L'home dels galons va respondre:

—Ara van a dinar. Després aniran al Centre Republicà per a fer una mica de conferència.

Sastreria COLL

La millor assortida

La més econòmica

Cort-Reial, núm. 3

GIRONA

Discrepàncies a la Lliga Cinemes

TEATRE ALBENIZ

“TABU”

Amb motiu de l'anunciada visita del cap del Govern Sr. Azaña, a la nostra ciutat, els elements de la Lliga Regionalista cregueren oportú celebrar un canvi d'impressions amb el seu president Sr. Riera, per definir l'actitud a pendre davant els actes que devien celebrar-se en homenatge al Sr. Azaña. Es prengué l'acord de concórrer a tots els actes oficials i solament abstenir-se d'assistir al banquet que devia tenir lloc a l'Hotel Italians, amb el que el nostre Ajuntament obsequiava al Sr. Azaña.

L'acord fou pres per unanimitat (?) però... això de deixar passar un banquet d'aquesta categoria a algú li semblà que potser no n'hi havia per tant! El regidor Sr. Vila anava reaccionant a mesura que s'apropava l'hora del gran àpat. Però un acord sempre és un acord i calia trobar una solució; Si el Sr. Vila es presentava a l'àpat tot sol, com s'ho pendrien els altres companys de consistori? No hi ha res que despertí més la intel·ligència de l'home que la gana; un moment d'inspiració i l'amic Valls fou la solució. Diuen que no li costà gaire de convèncer-lo. Nosaltres sabíem que el regidor per la Lliga Sr. Valls, home competent i no precisament per les seves intervencions en els debats del Consistori, sinó, per les processons, (cosa per la qual ningú s'atreveix a discutir-li la seva supremàcia) es prestés a fer el joc al Sr. Vila. Nosaltres volem creure que en la propera reunió de la Lliga, no es prendran represàlies i es posarà de manifest la bona fe i la gana del ciutadà regidor per minories del districte del carrer del Carme.

Heus ací un film, sobre el qual, si hem d'ésser sincers, tenim de discrepar amb la immensa majoria de la crítica que ens l'ha presentada com la millor de les produccions cinematogràfiques, sense que això vulgui dir que, per nosaltres sigui dolent, sinó tot el contrari.

«Tabú» és una producció interessantíssima i digna de que no deixi escapar-la cap bon aimant del cinema.

Un film magnífic, on és mostrada amb tota riquesa de detalls, la vida dels indígenes polinesians, propensos a supersticions tan bellíssimament selvàtiques com «Tabú».

La presentació que no té altre marc que la pròpia naturalesa, és tan magníficament escollida, que, per si sola, és prou per a mantenir en constant interès l'espectador que queda meravellat davant els paisatges que veu desfilar davant seu.

La nostra discrepància, abans esmentada, amb la casi totalitat de la crítica, es deu a què no la considerem ni molt menys, com la millor de les produccions cinematogràfiques.

«Tabú», fóra una producció d'èxit seguríssim i indiscutible si, sobre l'ànim de l'espectador no hi pesés la influència de l'enorme «reclame» que la precedeix fent-nos creure que es tracta de quelcom sobrenatural.

Murnau, el director d'aquest film, ha fet coses millors.

Citem únicament «Ben-Hur» amb la realització de la qual, estem segurs que el malaguanyat director va posar molt més a prova el seu geni que no pas amb «Tabú».

El principal mèrit d'aquest darrer,

radica en els formosos paratjes naturals en que ens és presentat, molt fàcils d'escollir en un artista tan genial com Murnau.

En canvi en «Ben-Hur» el marc adequat a la acció, no fou qüestió de saber-lo trobar, sinó de crear-lo i és precisament aquesta tasca tan formidable en aquella producció, el que ens inclina a creure que la veritable mida de les seves possibilitats, Murnau ens la donà en «Ben-Hur» i no en «Tabú».

JUDEX

CINEMA GRAN-VIA

Els distribuïdors de pel·lícules segueixen servint als empresaris films complementaris completament dolents. Tal és el cas de «El instinto», una «Producción Gaumont Diamante Azul». Per fer-se càrrec del què és aquesta cinta sols citarem el cas d'un espectador que preguntà, en veu alta, si és que amb aquella pel·lícula es volia sabotejar la República i l'Estatut.

Tot el contrari succeí amb «De bote en bote», comèdia de Hal Roach, interpretada per aquest «parell d'imbecils» com són Stan Laurel i Oliver Hardy.

Un film d'una comicitat deliciosa mol ben presentat i millor interpretat encara. Trucs de bona llei; alguns d'ells, però, no massa nous, ens tingueren mentre durà la projecció amb un somriure constant.

Fou molt ben rebut pel públic que, religiosament, continuà pagant els set bons ralets.

VERITAS

ABRICS
ABRICS
ABRICS
ABRICS

ELS MILLORS

Casa Creuhet Voltes Rambla, 44
GIRONA

EL JOC

Denunciem....

El Casino dels Senyors i els seus salons de joc on diumenge passat a la tarda es jugava al «baccarat», joc que, tenim entés, està prohibit.

Un regidor de la majoria del nostre Ajuntament hi feia un bon paper..... i no precisament d'espectador!!

J. Cabarrocas - Bluch

Agent d'aduanes

Delegat per Girona

Xavier Saliné

Barca, 19, 1.er-2.^a

LES LLETRES

A la Verge del Montserrat

Amb motiu de celebrar-se
les festes Milenàries.

¡Ets Tú, aimada Regina Bruna
«Estel» que brilles en sublim esclat...
i engarlandes nostra terra Catalunya,
des la muntanya... del Montserrat..!
Enguany que's celebren les «Festes
[Milenàries]
creuant els penyalons, i els fondals...
porten a tos peus, un ram de flors

literàries,

els teus fills agraits... intel·lectuals:
¡Ets Tú, divinal i Excelsa Regina,
l'exquisida flor, gentil i encisadora,
qu'embaumes, nostra serra gegantina,
des ton «Cambril» on perdures triom-

[fadora:

De Tú, allunyadada, jo sento melan-
[gia...

i al voleiar mon esperit per les rocoses
«Montanyes Gegants»
rublert de joia, s'uneix at'«Escolania»
per enlairar-te.. els meus sentits cants

PILAR MARCH

Girona 1931

SASTRERIA MATEU

Rambla Verdager, núm. 4
GIRONA

Trajos i abrics a mida
desde 65 pessetes - Abrics
confeccionats a tots preus
Tall immillorable

La sessió de l'Ajuntament

La qüestió del peix i l'incommensurable Sr. Rahola.—Els vistos buenos, els taparrabos i el peix pintat.—Altra vegada el nas i els encostipats del Veterinari.—La central de Pedret i el fluid elèctric sobrant.—El programa de visita del Sr. Azaña que el Sr. Busquets (A.) ens el descobreix com a Jefe d'Estat.—El Sr. Tordera ens fa riure, i el Sr. Tomàs «parla la massa depressa»

Presideix el batlle accidental senyor Miquel de Palol.

Hi assisteixen els senyors Bonmatí, Tomàs, Valls, Vila, Dalmau, Busquets (A), Varderi, Rahola, Cerezo, Ribas, Colomer, Tordera, Busquets (L).

El Sr. Palol remena la campaneta. (És un quart de vuit).

El secretari llegeix l'acta de la sessió anterior.

Tothom xerra menys el Sr. Tomàs que fa bondat i s'està ben quietet al seu escó, escoltant la lectura.

El secretari continua llegint. (El Sr. Tordera cala foc a un magnífic «puro» que és l'enveja del Consistori).

El secretari, llegint, diu trenta o quaranta vegades seguides, la quantitat de 40'50.

Entra el Sr. Escatllar (Són les 19'28).

El Sr. CEREZO.—Interrompeix la lectura de l'acta en el moment en què es fa referència a una proposició del Sr. Tomàs. Demana, que la proposició passi a la Comissió i que no es dongui per aprovada.

El SECRETARI.—Fa remarcar al Sr. Cerezo, que l'acta ja ho diu que passa a la Comissió.

El Sr. PALOL.—Fa tornar a llegir el paràgraf que fa referència a aquest assumpte.

El Sr. CEREZO.—Demana que s'aclareixi la redacció de l'acta sobre aquest punt.

El PRESIDENT.—S'aprova l'acta? (Queda aprovada).

DESPATX OFICIAL

Es llegeixen diversos assumptes de tràmit d'interès molt relatiu. Entre ells, hi ha dues sol·licituds del Bloc Obrer i Camperol, en les que es demana la concessió del Teatre, que després es discutirà si és Principal o Municipal, pel divendres dia 18 a les 10 de la vetlla i, també, pel mateix dia, a les 7 del vespre. S'acorda concedir-los-hi amb la condició expressa de què a dos quarts de 9 el teatre estigui desallotjat.

Es llegeix també una sol·licitud d'una empresa anunciadora que pel que es veu, vol contribuir a l'embelliment de la Ciutat, instal·lant uns aparells que tindran rellotge, relació amb els 'bomberos' i els municipals i al mateix temps que faran bonic, donaran, segons el sol·licitant, un caire de modernitat a la nostra Ciutat, que pel que es veu encara no en té prou amb els cartells que a Mataró es van treure de damunt, encolomant-nos-els a nosaltres. Res, una enciclopèdia d'alt d'un pal!!!

ORDRE DEL DIA

S'aprova un dictamen d'Hisenda, sobre concessió de lloc i concert d'arbitris a Jaume Elias.

Una altre de la mateixa comissió en la que, atenentse a les circumstàncies que ho aconsellaren en anys anteriors, es concedeix una subvenció de 2.000 pessetes a l'Orquestra Simfònica de Girona.

Una altre, també de la Comissió d'Hisenda, en la que s'accedeix a la sol·licitat per la senyora Rosa Aulet

de què se li concedeixi, mitjançant les condicions fixades, el lloc de venda n.º 10 de la peixeteria.

Com fixa el reglament, el cànon mensual a pagar serà de 70'20 ptes. i a més un dipòsit definitiu d'una mensualitat.

Un altre dictamen en comunicació de l'Ajuntament de Borges Blanques sobre subscripció per a un monument a Macià. La comissió acorda prendre-ho en consideració i proposa concedir un donatiu de 500 ptes.

El Sr. RAHOLA.—Proposa que aquest donatiu no es faci fins que comencin les obres del monument. (Així s'acorda.)

Després de llegir-se el dictamen de la Comissió de Governació, que impugna la proposició del Sr. Rahola sobre reforma de la peixeteria i procediments d'anàlisi que es segueixen en la mateixa.

El Sr. RAHOLA.—consumeix un torn contra el dictamen, ja que, diu, la Comissió, llegit l'informe del tècnic, hi ha posat el «visto bueno en forma de taparrabos» (El públic i els regidors riuen).

Diu entre altres coses que els procediments bacteriològics d'anàlisi, són millors que els procediments personals. Són aquests procediments científics tan necessaris als veterinaris, com ho són els termòmetres als metges. Diu que ell, sobre si s'ha de vendre peix o no a les botigues no en fa un criteri tancat; només vol que es deixi una porta oberta per quan

FARMACIA RIBAS

Acurada preparació de les receptes amb productes rigurosament d'origen.—Unics productes medicinals de propietats terapèutiques garantides

LABORATORI D'ANALISI — LABORATORI DE PREPARACIONS ESPECIFIQUES

PLAÇA DE LES CASTANYES

GIRONA

TELEFON NUM. 144

això sigui factible, ja que, quan hi ha abundor de peix, aquest es ven als pobles veïns a les tardes. Això de les botigues, és una cosa amb molt poc temps arrencada.

Referint-se a la peixeteria, diu que allí no hi ha claror, ni comoditat, ni res. Les persones hi estan com a bèsties. El analisi el fan en forma poc seriosa «de tu a tu i de tec a tec (*Rialles*) i si aquest és bo i aquest altre no». No s'ha de perdre el temps i construir la galeria on subjectivament s'analitzi el peix.

En quan a el què diu el dictamen, creu que el veterinari no és qui per dir si es tenen de fer obres o no; per això hi ha les comissions, l'alcaldia, l'arquitecte etc. Diu que sotmetre la bondat del peix als òrgans del veterinari, és enganyar la gent.

Fa entrega d'una esmena al dictamen que diu que és un fet indubtable que cal vigilar la venda de productes adulterats i que cal tenir especial compte amb el peix. També fa consideracions sobre les raons socials i econòmiques que aconsellen vendre peix a les tardes. Insisteix en què ell no té un criteri tancat. Acaba dient que és precís a la peixeteria, l'adeciment del local, repintat, etc.

El Sr. PASCUAL.—Contesta al Sr. Rahola. Es mostra respetuós amb el criteri dels tècnics. La proposició del Sr. Rahola es va passar a ells i aquests varen dir que aquells aparells d'anàlisi no eren d'absoluta necessitat. «Si el tècnic diu que no, no sé pas qui és que pot donar lliçons.»

Demana es tornin a estudiar els altres punts de la proposició del Sr. Rahola.

El Sr. VILA.—S'adhereix a les manifestacions que acaba de fer el senyor Pascual i recorda que la consignació que hi havia per aquestes obres, va desaparèixer amb altres que es varen fer al «matadero». També proposa, com el Sr. Pascual, que es tornin a estudiar els darrers punts de la proposició del Sr. Rahola.

El Sr. BUSQUETS (A).—Diu que «desde luego» ell s'adhereix a les paraules dels regidors senyors Vila i Pascual. Afegeix que rectifica el seu anterior criteri perquè se l'ha convençut amb les raons que se l'hi han exposat.

El Sr. BUSQUETS (LI).—També fa seves les manifestacions dels tres darrers regidors que l'han precedit en l'ús de la paraula. Pregunta al senyor Rahola si de sis a set del vespre el peix és més barat.

EL Sr. RAHOLA.—Agraeix les observacions que li han estat fetes, però creu que ha d'ésser objecte d'un nou estudi, no solament uns punts de la seva proposició, sinó que ha de tornar a la Comissió la proposició tota.

Insisteix en què els mitjans per els que, actualment, es determina la qualitat del peix i el seu estat de conservació no poden continuar emprant-se. Diu que els mateixos peixeters l'hi han dit que a voltes el veterinari els decomisa quatre o cinc quilograms de peix bo i els hi tira al riu, però que quan està refredat i no hi sent de nas, els en deixa vendre trenta a quaranta de dolent.

«Ens devem—diu—a la gent que ens ha portat ací; tenim de prescindir de si el vendre peix a la tarda serà o no menys barat; hi ha la raó de la comoditat que aconsella deixar que es vengui a la tarda» Acaba dient que, malgrat tot, ell creu que el peix serà més barat ja que el sobrant del dia de la peixeteria de Girona es ven després a baix preu als pobles del voltant, Salt, Sta. Eugènia, etc.

El Sr. BONMATI.—Comença dient que el problema mereix un estudi. «Es veritat que, a la peixeteria, la qüestió d'Higiene està molt abandonada; ara, d'això a què depengui tot d'aquest aparell...» Es just que es procuri defensar els interessos dels peixeters; s'ha de fer el possible per arreglar-ho tot, però: On són les pesetes? No crec que sigui suficient un petit arreglo de moment, per a trobar-se dins de poc amb lo mateix.

Es dona per acabat aquest debat, tornant a què siguin estudiats de nou els punts del Sr. Rahola.

Es dona lectura d'un altre dictamen de la Comissió de Governació en el que es desestima la sol·licitud feta per el Sr. Josep M.ª López sobre instal·lació d'un quiosc de begudes a la Rambla Verdaguer. La denegació es fa atenent-se, la Comissió, a què per les obres que s'estan efectuant i el parer és de mantenir l'acord que tendeix a privar la instal·lació.

Un dictamen de la Comissió Central sobre arrendament del Teatre i un altre sobre l'ús del català en els anuncis del mateix, Referint-se a aquest darrer punt, la Comissió, creu que s'ha d'extendre l'ús de la nostra llengua, s'obligui en el succesiu a què a l'empresari actual se li facin indicacions en aquest sentit interessant-lo per a què ho faci.

Un altre dictamen de la mateixa Comissió referent al nom del Teatre fins avui «Principal. El dictamen diu que que els antics noms del teatre que són els de «Reina» i «Principal» no es poden acceptar; el primer per el canvi de règim i l'altre per considerar-lo anacrònic. Opta, doncs, per aconsellar que es digui «Teatre Municipal». Acaba el dictamen, dient es té de vetllar per el propi prestigi i donar al Teatre, només, espectacions selectes.

El Sr. BONMATI.—No es podria deixar vuit dies sobre la taula?

El Sr. PRESIDENT.—?

El Sr. TORDERA.—Es estrany que digui això. Em sembla que és just que es digui Teatre Municipal. És una cosa tan natural!!

El Sr. BONMATI.—Perdoni senyor Tordera; jo encara no he opinat. Ara, si a vostè l'hi agrada... (*Rialles*)

El Sr. TORDERA.—Sí, home sí. Jo dic això. No és per molestar-lo per a res.

El Sr. PRESIDENT.—Es deixa vuit dies damunt la taula?

El Sr. TORDERA.—Sí, home sí. No hi tinc cap inconvenient!

CENTRE D'ESPECIFICS

UNIC A LA COMARCA

PLAÇA DE LES CASTANYES
TELEFON NUM. 144

GIRONA

Un altre dictamen de Foment sobre la maquinària de la nova central elèctrica de Pedret que tendeix a aprovar la seva recepció provisional.

El Sr. COLOMER. — L'Ajuntament, amb la nova central elèctrica, compta amb una altra fàbrica d'electricitat. Cal veure si es necessita, doncs, tota la producció de les centrals de l'Ajuntament; les apariències son de que sobrarà fluid i aquí es planteja la qüestió de l'utilització de la producció sobrant.

L'enfocar aquest problema, ofereix l'inconvenient de que per un costat, el de l'erari municipal, correspon a la comissió d'Hisenda aquesta qüestió; per l'altre, atenent-nos a l'aspecte tècnic, la competència sobre això correspon a Foment. No es pot, doncs, resoldre per una sola comissió ja que el fer-ho aixís equivaldria a que aquesta invadís el terreny de l'altre.

Proposa, que per les comissions d'Hisenda i Foment es nomeni una ponència de X regidors, els que siguin, que proposessin una solució.

El Sr. TOMAS. — No creu necessari que es nomeni cap comissió ja que poden fer-ho les dues comissions juntes.

El Sr. COLOMER. — Fa remarcar la poca diferència que hi ha entre la seva proposició i la que diu el Sr. Tomàs.

El Sr. TOMAS. — Diu que demanaria un informe del tècnic municipal sobre aquesta qüestió.

El Sr. BUSQUEST. — Atenent-se a lo que han dit els senyors Dalmau i Tomàs, creu que la comissió de Foment és la que deu demanar l'informe dels tècnics i, després, passar-ho a la comissió d'Hisenda.

El Sr. DALMAU. — Convé que la comissió de Foment demani aquest informe tècnic ja que la comissió d'Hisenda ja ho té començat a estudiar.

El Sr. TOMAS. — La comissió de Foment, abans de fer res més, té de dir-ho, almenys, donar una idea general del que la comissió té d'instalar. Un cop això fet, el tècnic podrà informar.

El Sr. TORDERA. — Té de fer observar que no es pot arrendar la força elèctrica de dies ja que l'Ajuntament la pot necessitar. «No ens passi lo que pot passar.»

El PRESIDENT. — Acaba el debat proposant que s'acordi que la comissió de Foment faci un estudi complet d'enllumenament i que la comissió d'

Senyora!

Vol que les seves amistats li restin agraïdes?
Probi i recomani el cafè torrat

SISTEMA FERRER

LLOC DE VENDA:

Colmado Ferrer.

CARRER DE LES BALLESTERIES, 41 — GIRONA

Xocolates selectes-Ultramarins-Perfums, cremes i tintures per els cabells, etc.

Hisenda, per la seva part, estudiï la probabilitat d'arrendament del fluid sobrant.

(Així s'acorda)

El senyor Palol dona compte, oficialment, al consistori de la vinguda del cap del Govern.

El PRESIDENT. — Em plau comunicar als senyors regidors que el senyor Azaña, president del Consell de Ministres, corresponent gentilment a la invitació que li fou feta, arribarà a aquesta ciutat el dissabte dia dinou.

No té de fer, diu, l'elogi del senyor Azaña ni dir el que Girona li deu a ell. Demana que tots els veïns de Girona de manifestar-se gentilment envers l'il·lustre ministre. Afegeix que la rebuda oficial tindrà lloc a les dotze a l'Ajuntament on es rebran les comissions. Seguidament s'anirà a tirar a terra la primera pedra dels baluards, un dinar íntim i un acte al «Centro de Unión Republicana». Acaba preguntant al regidors que assisteixin a tots els actes.

El Sr. BUSQUETS. — Aprofitant la vinguda del Ministre de la Guerra i «Jefe d'Estat» (!?) es tractés del que hi ha de la construcció dels «cuartels». Els plànols ja estan fets.

Un «cuartels» per a la Guàrdia Civil és indispensable. Recorda paraules d'Azaña, en un dels seus darrers discursos, de que els «cuartels», a Espanya, estan en males condicions.

A més si es resolgués aviat aquesta qüestió, podria donar-se solució al problema dels sense-feina.

El PRESIDENT. — L'inspector del ministeri de la Guerra, ha estat a Girona L'Ajuntament va tenir un sopar íntim amb ell. Ens digué que en el pressupost ja hi havia la consignació per a la construcció de les casernes.

(Es passa a un altre assumpte)

El Sr. BUSQUETS (A). — Demana com s'és fet que havent-hi un acord del Consistori que diu es denegarà la talla de 3 arbres, se'n hagin tallat a una via pública de la ciutat.

El Sr. COLOMER. — Diu que en aquell tros de carrer, hi quedaven solament aquests tres arbres i es va accedir a deivat-los tallar per motius d'estètica.

En quant, però, a la denegació de què parla el Sr. Busquets, es permet dir-li que fou per un altre lloc de Girona.

El Sr. BUSQUETS (A.). — Insisteix en què es va denegar el permís per el mateix lloc d'on s'han tallat. Vol, però, *cuando menos* cridar l'atenció davant el fet consumat.

(Es llegeixen diversos comptes)

El Sr. TORDERA. — Demano la paraula!

El PRESIDENT. — (Li diu que la té.)

El Sr. TORDERA. — Per sort, veig que els baluards han d'anar a terra. Ara, cal sapiguer la manera en què s'hi han de tirar. L'Ajuntament no ho hauria pas de fer per administració. L'experiència ens ensenya que les coses fetes per administració han resultat sempre molt llargues i cares. Fent-ho per concurs ens costarà *menos* car i *menos* mals de cap! Jo ho dic perquè per l'experiència que tinc, sé que les coses fetes per administració, a aquesta casa (*ho recalca*) resulten cares i mal fetes... fins ara! «Em sembla que proposo la manera més pràctica.»

El Sr. TOMAS. — Això devia passar en l'Ajuntament anterior. No en aquest!!

El Sr. TORDERA. — (*Sense donar-hi importància*) Fariem lo mateix!

El Sr. BUSQUETS (Ll) (*Que igual que el Sr. Tomàs ja i hi ha pujat la mosca al nas*) Jo puc assegurar que

Rebosteria PRATDESAVA-Plaça de la República, 9

les obres d'administració que s'han fet d'ençà que jo hi he intervingut, no han rebassat mai el pressupost...

El Sr. TORDERA.—*(Interrrompt i volguent-ho arreglar)* O no m'he explicat bé o no m'han entès.

El Sr. BUSQUETS.—*(continuànt)* ...Referent a l'altre proposició del Sr. Tordera, crec que deu passar a la comissió.

El Sr. TORDERA.—*(Que encara no se'n ha enterat del que volen dir-li)* Vull dir que si no resulten cares... per el temps que s'hi està... *(Al senyor Tomàs)* Si tots patim del mateix mal, home!

He dit que resulten caaaares!

En canvi, fet per concurs, ho faria una empresa d'aquestes que tenen carrils, vagonetes, motors elevadors... Ara, el que costaria no ho sé. No hi entenc, jo, amb això!! Però pel temps que s'hi estaria....

El PRESIDENT.—Diu al Sr. Tordera que es deuria referir als altres ajuntaments.

El Sr. TORDERA.—Dispenseu-me.

El Sr. TOMAS.—Demano la paraula!

El PRESIDENT.—Creu que s'ha clos l'incident.

El Sr. TOMAS.—*(enèrgic)* Es per contestar a un senyor que m'ha al·ludit. Quan ell era en aqueix Ajuntament i feia aquelles obres per administració, perquè no protestava?

El Sr. TORDERA.—*(Sorprès)* Què? Què diu?... *(Es dirigeix al públic)* No l'he entès! Com que parla tan depressa!! *(Una rialla general es sent per tot el saló. Públic i regidors es diverteixen. La campaneta que remena el Sr. Palol imposa silenci).*

A una altra cosa.

El Sr. DALMAU.—Demana es cedeixi el saló d'actes de l'Ajuntament per a donar-hi la conferència inaugural de la sèrie que ha organitzat la Fundació Bernat Metje.

El PRESIDENT.—Creu que l'Ajuntament pot accedir.

El Sr. CEREZO.—Diu que podria fer-se a la Biblioteca.

El Sr. DALMAU.—*(Insisteix)* L'

Ateneu de Girona desitjaria fer-ho en aquest lloc.

El PRESIDENT.—Fa remarcar al Sr. Dalmau que el dilluns, dia de la conferència inaugural, hi ha sessió municipal.

Es passa a un altre prec: El prec de la llet.

El Sr. RAHOLA.—Diu que la vaca és generalment, propensa a la tisis. Vol que el Veterinari examini les vaques que hi han a Girona per evitar que barreji la llet de les malaltes amb la de les bones.

El Sr. PASCUAL.—Fa observar que molta llet que es ven a Girona, ve de fora i que el veterinari municipal pot examinar les vaques dels altres municipis. És més pràctic, diu, examinar la llet que es posa a la venda.

El Sr. RAHOLA.—Insisteix en la visita de les vaques i que es vigili la barreja de llet sota les voltes de la Rambla.

Com que aquesta qüestió de la llet comença a fer certa gràcia a tothom, el President, en previsió de què es faci més barrialla aixeca la sessió.

Tothom surt, content i satisfet, a tres quarts de nou.

La sessió nocturna d'ahir

(Per manca d'espai no podem donar la sessió de la tarda.)

Comença el debat sobre l'augment de l'impost a tributar per la propietat

urbana, intervenint en el mateix, en contra de l'augment, els Senyors Busquets Norat, Bonmatí i Tomàs, i després d'assabentar-nos que el Sr. Colomer és propietari i que tenia unes cases a Alemanya, es passa a votació el dictamen de la majoria, essent aprovat per 11 vots a favor i 5 en contra.

S'aproven una sèrie d'ordenances més, fins a la que fa referència a l'arbitri sobre bicicletes. La majoria republicana proposa que totes les bicicletes que entrin a la ciutat satisfiguin l'arbitri de 10 cèntims diaris. Contesta el Sr. Tomàs refujant la proposició al·legant que l'arbitri que l'Ajuntament vol posar sobre les bicicletes perjudica en greu manera a la classe treballadora ja que l'obrer considera a la bicicleta com un instrument de treball per assistir a l'hora al treball.

El Sr. DALMAU.—Contesta dient que els que tenen bicicleta són treballadors de fora que no deixen res a Girona del guany que en treuen, ja que a la ciutat hi són solament de pas.

El Sr. CEREZO.—Intervé dient que es pot suprimir part de l'augment sempre porten patent del poble que siguin.

El Sr. DALMAU.—Que de nou pren peu a l'assumpte afirmant que no té cap inconvenient en què sigui tret aquest impost sempre que en quedin esclòits els treballadors gironins.

BAR «ELDORADO»

DE

CARLES MOLLEVÍ

Especialitat en COCKTAILS — Gran assortit en Fiambres i Sandwichs — Mariscos de totes classes — Licors — Vins

Local amb calefacció
CAFÉ EXPRES

Rambla de la Llibertat, 2

GIRONA

Gavineria

Perfumeria

Josep Serra

Esmolament i venda de navalles i màquines «Gillette» ◆ Gran assortit en les millors marques de perfums nacionals i estrangers

Carrer de la Plateria, 10 - GIRONA

Després d'unes breus discussions, s'aprova la proposta del Sr. Cerezo en el sentit de que les bicicletes que no portin patent de cap població deuran satisfer un impost a l'entrar a Girona.

En un viu debat sobre l'impost d'inquilinat fan ús de les seves dots oratòries els Srs. Cerezo, Tomàs Busquets, Bonmatí, Dalmau aprova deixar l'impost com en pressupostos anteriors, quedant en que es faria un nou padró municipal que seria exposat al públic uns dies abans d'estendre els rebuts d'inquilinat.

S'aproven les demés ordenances municipals.

El President va per a donar per acabada la sessió, són dos quarts de dues de la nit, i el senyor Cerezo demana la paraula. (*Expectació*). El cap de la minoria republicana al Consistori, en mig d'un silenci aplanador, diu poc més o menys:

En primer lloc. Fa remarcar a l'Ajuntament el dèficit amb que s'han tingut de tancar els pressupostos de l'Ajuntament dels anys 1930 i 1931 que ossoleixen, respectivament, les xifres de 120.000 i 200.000 ptes.

Precisava, doncs, modificar els tributs en forma de que permetessin aixugar quelcom el dèficit indicat.

Tot això ja ho sabia la minoria consistorial i n'estava ja assabentada. Malgrat i que els regidors que formen aquesta minoria diran que no era aquest el seu ànim, jo tinc de dir que avui han fet de la discussió de les ordenances una qüestió política. No és tan gran l'intenció que tenen ells d'aixugar el dèficit dels pressupostos quan un dels regidors d'aquesta minoria no va vacil·lar en demanar un «aguinaldo» per als empleats municipals

malgrat i costar, això, unes trenta mil pessetes a l'Ajuntament.

La norma de conducta de la majoria consistorial ha estat la d'aplicar un augment d'arbitris a tots aquells que estan en condicions de pagar-ho. Solament hi ha un augment a un arbitri que atany a la classe mitja (llocs públics) però aquests, estan en condicions de pagar-ho, ja que paguen poc en relació als productes que venen.

Nosaltres, al estudiar las tarifes, el nostre ànim era el de rebaixar tots els tributs però ens hem tingut d'atendre a la realitat i, dolorosament, hem vist que les economies no han de volguer-se fer, sinó que han de poguer-se fer.

Contestació del Sr. BUSQUETS:

No sé quina finalitat ha perseguit el senyor Cerezo amb això que acaba de fer i de dir. En el que ens retreu a nosaltres hi ha caigut ell. El que aquí passa, és que la majoria té un criteri tencat i porta les coses ja jutjades. Sobre això jo diria el mateix que ha dit el senyor Bonmatí referent a la Comissió d'Hisenda; podria, també, explicar coses que passen a la comissió de Governació.

«Rechazo» l'imputació de política que ens ha fet el senyor Cerezo i m'atinc fermament a tot el que he dit en el curs d'aquest debat.

Jo no sé el que la majoria pensarà de tot això, però puc assegurar que en alguns punts s'ha contradit. Jo no crec que aquestes ordenances aprovades siguin les que poden satisfer a l'opinió de Girona; sostinc novament el que he sostingut sempre, que aquí no es té de fer més que administració i res de política. Avui, per altre part, no tenia necessitat el senyor Cerezo de fer aquest resumen i repeteixo que l'obra de la majoria que, avui, aquí, s'ha aprovat no pot satisfer a l'opinió

de la població per a la que tots tenim de vetllar.

Intervé el senyor BONMATI:

Aquí s'ha volgut buscar un efecte polític per part del senyor Cerezo. No hem estat nosaltres, sinó ells els qui han volgut donar un cop polític perquè tenen por de l'opinió pública. S'ha esgrimit l'argument de que hi havia un dèficit de dues centes mil pessetes i calia aixugar aquest dèficit; jo crec una puerilitat intentar fer-ho amb les cinc o sis mil pessetes que s'han augmentat de tres o quatre capítols. El Sr. Cerezo sap bé que hi han certes raons d'entremig que han fet enlairar els impostos; hi ha, per exemple senyors regidors i públic que m'escolteu, la qüestió dels baluards Els que hem cercat un efecte polític no som nosaltres, sinó ells.

El PRESIDENT.—No hem d'entaular cap debat polític perquè l'ocasió no ens ho permet.

El Sr. TOMAS.—La prova de la poca política que hem vingut a fer a aquest Ajuntament es que ningú d'aquesta minoria ha posat objecció de cap mena a algú dels augments proposats per la majoria. Nosaltres no hem vingut aquí a fer política, sinó a fer administració. Rectifica lo manifestat per el senyor Cerezo en la qüestió dels «aguinaldos» als empleats municipals.

El Sr. COLOMER —[Demana solament una aclaració al Sr. Bonmatí en el sentit de que aquest expliqui els motius que ha tingut per a dir que hi ha raons que han fet enlairar certs impostos, que digui si aquestes raons son...

El Sr. BONMATI.—(Interrompent) Polítiques!!

El Sr. COLOMER.—(Continua)... d'un ordre tal que poguessin ferir l'honorabilitat d'algun regidor.

El Sr. BONMATI.—Ja he dit que polítiques i res més!!

El president talla l'incident i com sia que tothom té un xic de són, tots satisfets se'n van a dormir.

Senyor Alcalde de la Ciutat: El poble de Girona ha de saber que els baluards que li havien estat presos, no li han estat cedits gratuïtament.

Xafarderies Polítiques

Es diu...

...que malgrat la simpatia que el nostre confrare «Clarinet» sent per la candidatura del senyor Tordera, com a suplent de Santaló, el que ocuparà la vacant d'aquest darrer no serà, precisament, l'al·ludit senyor Tordera.

...que si Santaló marxa a ocupar el càrrec que té a Barcelona, serà ell mateix qui aconsellarà un nom a la majoria que presideix.

...que aquest nom no pot ésser del gust dels homes d'Acció Catalana per la seva manca de catalanitat.

...que si així fos, sorgiria el primer conflicte seriós i greu per la gent de «Unión Republicana».

...que «Acció Catalana», units amb la «Lliga» serien els «amos» del Consistori.

...que aleshores no seria alcalde de Girona cap dels homes quins noms han ocupat l'atenció del públic.

...que, fet i fet, el que més hi sortiria guanyant seria el «poeta» Miquel de Palol.

...que si el regidor Vidal no fa acte de presència al consistori en dies de sessió, no és, precisament, perquè tingui feina.

...que si Julià l'imita, no és per enveja.

...que tant l'un com l'altre les seves raons tindran per obrar així.

...que nosaltres indagarem aquestes quines són.

...Colomer, l'home que permet que els seus treballadors molestin a la gent expolsant sacs de ciment en plena via pública, està indignat. «El Gironès», portaveu de la «La Lliga» a Girona, suposà que els seus discursos, a les sessions eren redactats per un altre.

Quin atreviment suposar-ho!!!.

Denunciem...

...per darrera vegada, senyors del Consistori, el lamentable espectacle que ofereix la majoria dels dies el carrer de Jaume I (Gran-Via) al davant del grup escolar, entre els arbres del qual s'hi posen a eixugar peces de roba, com són: calçotets, samarretes, mitjons, etc.

REFLEX té en cartera una fotografia d'aquell indret, que des d'ara anunciem publicar a la portada, al·ludint als senyors del consistori i sota el títol de «Girona artística i monumental» en cas de què a tot el més trigar no s'hi posi remei abans d'any nou. Consti, doncs, que avisem i amb temps.

...els tres o quatre veïns dels pisos de la Rambla de la Llibertat, quines galeries coincideixen sobre el pont de les peixeteries. En la part exterior d'aquelles hi posen a estendre la roba la que degota sobre els pacífics ciutadans que han de passar per aquell indret.

Brindem el cas a les autoritats municipals, segurs de què no tindrem necessitat de proveir-nos d'un paraigües.

...a tota aquella minoria de gent que tenint-se per educada penetra als

concerts de l'Associació de Música i a les funcions de teatre, una vegada l'espectacle ha estat ja començat.

Això podria evitar-se si tothom, tornant-se mal educat com ells, els assenyalés amb el dit.

Ahir, dilluns, va fer vuit dies. Els assilats de la casa de Misericòrdia passaven per la trista pena de perdre'n un dels seus; un xicot jove de vint-i-un anys.

A l'enterrament, no hi assistí cap d'aquelles autoritats que dies abans, a so de timbals, predicaven als petits, homes del demà, les excel·lències de la República: la igualtat dels homes, la fraternitat humana...

Senyors Ametlla, Irla, Camps, Pascual: no és amb l'amanuigaria de les paraules i amb les frases rebuscades, com es guanya el cor de l'infant; sovint, és necessari predicar amb l'exemple.

A les classes de català que dia per altre es donen a una de les aules de l'Escola Normal, no es pot gairebé piular del fred que hi fa. Diríeu, talment, que esteu al carrer.

Senyor Irla: No es podria encendre l'estufa que hi ha al mig de la sala?

CINEMES

Còliseu Imperial

Amb una mica d'espectació assistirem a l'estrena de l'aparell «ERKO» No quedarem defraudats, vertaderament es pot parangonar amb els millors aparells sonors existents.

«La Ley del Haren» és un film que ens agradà molt, sobretot l'adaptació musical aixís com també la sincronització. La direcció magnífica, la fotografia, impecable la interpretació molt ajustada.

Josep Mójica ens mostra ésser un bon cantant...

Les «Actualitats» que ens mostren la presa de possessió de l'Alcalà Zamora, francament dolenta. El ritme molt defectuós. Ego..

Diccionari general de la
llengua catalana, de
Pompeu Fabra

Diccionari enciclopèdic
de la llengua catalana

PAL·LAS

Diccionari Català-Castellà-Francès

Per subscripcions a

MODEST PALANI

CARME, 24 — GIRONA

EXPRES BAR

(LOCAL MUNTAT AMB TOT EL CONFORT MODERN)

SERVEI A LA CARTA - OBERT TOTA LA NIT

RAMBLA DE LA LLIBERTAT

GIRONA

En el sorteig d'avui (Rifa de Madrid) a la Plaça de Sant Agustí han tret un premi important

Els socis de l'«Alianza Republicana» són els afortunats posseïdors del número 1691 premiat amb 1.000.031 pessetes

Les primeres notícies—Aglomeració de públic.—El premi és molt repartit.—Incidents.—Intent de assalt.—Carregues dels guàrdies.—Tancaments.—Ferits lleus.—Hi han més participacions que pessetes val el número.—El què ens ha dit els President, el Secretari, el cafeter i el proveïdor de cafè i sucre.—Noves interessantíssimes de darrera hora.

Una fortuna per Girona. En el curs d'una setmana hi ha hagut tres esdeveniments importants per a la vida de la nostra tantes vegades (i les que ho serà!) immortal ciutat.

La notícia ha circulat amb una velocitat impressionant per la nostra ciutat; al migdia era el tema de tots els comentaris als cafès. A can Barris, sobretot, hi havia qui deia que desitjava que els de REFLEX tinguessin participacions del 1691 perquè així es retirarien per rics i plegant el setmanari no parlarien mai més del seu nas.

La decepció ha estat gran quan algú ha dit que els repòrters i redactors del nostre setmanari no freqüenten cases de mala nota.

Un repòrter, obeint ordres severíssimes de l'amo, ha anat de seguida a la Plaça de Sant Agustí.

A l'arribar allí, una gentada enorme estava aturada davant l'«Alianza Republicana». Els crits de «Volem que ens paguin!» «No els deixeu sortir!» eren generals.

Tothom mostrava unes participacions *rojo y gualda* que s'havien repartit el dia 12 d'abril a tall de propaganda. Un ciutadà va mostrar-nos en una. La participació diu:

CÍRCULO MONÁRQUICO. — El portador interesa la cantidad de (blanc) pesetas en el número 1691 del sorteo que se celebrará en Madrid el 22 de Diciembre de 1931. —El depositario-candidato a concejal. (Signatura llegible). **NOTA:** Esta participación se regala a todos los que prometan votar para concejales a los señores que representan a este círculo.—Gerona, 11 abril de 1931.

A un costat hi ha l'escut de la monarquia i a l'altre el retrat d'en Bassols. A les participacions que passen de cinc pessetes i cinquanta cinc cèntims, ens han dit que hi ha el d'en Bartrina.

HI HA MOLTES PARTICIPACIONS

Personatges de totes les classes socials, a les tres d'aquesta, tarda estaven davant l'«Alianza Republicana» en actitud expectant que, a mesura

que passava el temps, s'anava fent perillosa.

—Via foral —Que surti el President! —Volem cobrar! —Tals eren els crits que se sentien per tots cantons de la plaça.

Davant l'actitud amenaçadora dels «participants» i en previsió de qualsevol contingència han tancat els cafès «Royal», «Alaska», «Sant Agustí», «Coliseu» i «Gran Via».

ELS PRIMERS INCIDENTS

Han ocorregut a tres quarts de quatre. A l'intentar sortir un dels clients de l'«Alianza», un home se l'hi ha tirat al damunt i ha exigit d'ell l'entrega de tots els quarts que duia a sobre. El client, de moment, s'ha resistit; veient, però, el caire amenaçador que començava a prendre la cosa, ha lliurat cinc cèntims i una papereta de «el recaudador de las cédulas» que deia que si «en el curso» de no sé quants dies no l'anava a treure, la farien efectiva «por via de apremio».

INTERVENCIÓ DE LA FORÇA PÚBLICA

A les quatre ha arribat una secció de guàrdies d'assalt que entre aplaudiments del públic ha fet irrupció a l'antic casal monàrquic als sons de l'Himne de Riego.

Per aclarir la vorera, han simulat una càrrega.

El cap de la força ha entrat al local acompanyat d'una comissió de «participants» per parlar amb el President de la Societat.

LA PREMSA

Junt amb el cap de la força i la comissió, han entrat els informadors de tota la premsa gironina a l'antic «Centro de Unión Monárquica» i «Círculo de Unión Patriótica». Ha estat especialment molt ben rebut el repòrter d'«El Autonomista». Per les manifestacions de simpatia amb què l'han saludat els socis que encara quedaven dins, s'ha vist clarament que, allí, el consideren com de casa.

L'ENTREVISTA

El President senyor Benetto ha dit, davant la comissió, que l'«Alianza Republicana» és una entitat i que el «Círculo Monárquico» n'era un altra. Les participacions — deia — són del «Círculo Monárquico».

Copiem part de la conversa:

El TINENT. — Bueno ¿ Ustedes que quieren?.

• Els «PARTICIPANTS». — (a coro) Cobrar!.

El TINENT. — (al Sr. Benetto) ¿ Y ustedes, que quieren?.

El Sr. BENETTO. — Que los pague Bassols que es concejal.

El TINENT. — ¡ Bartrina es muerto!

Els «PARTICIPANTS». — Tant se'n s en f.t que estigui mort com viu. El que volem és cobrar!.

Després s'ha sapigut que s'havien repartit *vint-i-set mil pessetes* de participacions d'un bitllet que en val *dues mil* i que els hi havien fiat.

EL PRESIDENT DE L'ALIANÇA REPUBLICANA

El Sr. Benetto està consternat. Quan el nostre repòrter ha intentat entrevistar-lo s'hi ha oposat.

Des de la porta es sentia que cridava:

«Jo em vull morir!! Que facin President en Bassols! Hiiiiii!!! (i esclatava en plor abundós).

EL SECRETARI

És un home amable. Ens ha rebut amb una enteresa d'esperit que correnia. Li hem preguntat:

—Com pensa solucionar el conflicte!?

—No pagant a ningú!.

—Però... i el que duen les participacions?.

—Jo també en tinc i no em queixo.

—Malgrat tot. Aquesta gent vol cobrar. Com s'ho farà?.

—Miri, veurà. A mí. Sap?... A mí plim!! Presentarà la dimissió i proposaré en Bassols per secretari.

Al fer-li observar que també l'actual president vol ésser substituït per en Bassols, es va limitar a somriure i a respondre:

—Doncs, això rai. Donarem compte de la meva dimissió al Ministeri del treball i nomenaran per succeir-me al senyor Cordero. «Un cargo más... que importa al mundo!»

EL PROVEÏDOR DE SUCRE I CAFE

Està desesperat. Havia posat un ciri a Sant Taló perquè fes treure el número 1691 creguent que així podria cobrar.

Ara que ha tret ho veu més negre que mail.